nature) Auertente aūt te faciē tuā) denegādo ꝑdictā
diffuſionē bonitatis tue (turbabūtᷣ) ex defectu nutrimē
ti (auferes ſpm̄ eoꝝ et deficient) a vita (et in materia vn̄
ſūt formata q̄ pro magna parte eſt terra reuertētur)
Emittes tue volūtatis effectū et de nouo formabūtᷣ)
in eadē ſpecie ſecundū curſū nature (et renouabis faciē
terre) ſicut patet in eſtate in q̄ terra renouatur herbis.
floribus. et fructib9 quib9 priuata fuerat in hieme.
Enumeratis diuinis operib9 ꝓpheta inquit. Impēda-
tur dño laus) et honor debitus. nō ad tēpus ſ; (in eter-
nū/ letabitur dn̄s in creaturis ſuis) ad ſuā gloriā ordi-
natis. Qui viſitat hoīes habitātes in terra) minoris
ſtatus (et faciet eos tremere) de pc̄cis / melius eſt enim
tremor humilitatis q̄ ꝯfidētia ſupbie (qui tāgit) omnia
cōe vel aliquo flagello pſecucōnis (mōtes) id ē potētes
qui ṗus erāt ſupbi iactātes ſe (fumigāt) lacrimoſa cō-
punctōe pc̄ca ſua plorātes. Quia hec ꝑdicta fecit dn̄s
et ideo hijs inſpectis. Laudabo dn̄m q̄ diu viuā)
hic et ī futura vita (pſallā deo meo q̄ diu ſū) Iocūdū)
gratū. acceptū (ſit illi) .ſ. deo (eloquiū) laudis mee (ego
vero delectabor in diuinis ꝯſolacōnib9 nō in terrenis.
Deficiāt) peccatores iniqui obſtinati ī malo (ita ut nō
ſint) iniqui ſicut prius ſ; iuſti pro omib9 hijs beneficijs
dei (benedic anima mea domino.

Pſalmus. Ciiij. in quo monet ad laudē dei.

LAudate dominū pro bn̄ficijs ab eo obtētis (et inuoca-
te nomē eius) ꝓ obtinēdis q2 gratitudo de ꝑteritis bn̄-
ficijs eſt optima diſpoſitio ꝓ futuris impetrādis (annūci
ate inter gētes opa poteſtatis ſue) et bonitatis declara
tua ſic enī de vr̄a ſalute ſolliciti eſtis ſic et de alioꝝ ſalute

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cātate ei) ore ⁊ corde laudādo (pſallite illi) bona o=
peracōe (narrate) aliis ꝑdicādo (oīa mirabilia eius) vo
bis nota vel aliq̈ de oīb; qꝛ nullus p̄t oīa narrare.
Facite bona opa in quib; merito. Laudemini) et hoc
(in noīe ſancto eius) ad eius gl'iaꝫ bona vr̄a dirigēdo
qui dedit velle ⁊ poſſe quāuis caro moleſtiis affligatur
mens tn̄ (letetur cor querētiū dn̄m) in ſpe patrie celeſtis
ut cū hilaritate ⁊ iocūditate diuina ꝑficiāt. Querite
dn̄m) ex ſtudio ⁊ intēta mēte bona operādo ⁊ illumine=
mini in agēdis (et confortamini) in caritate xp̄i ut bona
opa inchoata ꝑficere poſſitis (q̄rite p̄ntiā eius) nō ad
horam ſed (ſemꝑ) ut hic habeatis eius ꝯgnicōeꝫ veraꝫ
et in futuro clare eius faciē intueamini. Quia ad q̄rē=
dum deū maxīe diſponit memoria fidei antiquoꝝ patrū
et operū que deus fecit illis ait. Memētote mirabiliū
eius que fecit) filiis iſrahel educēdo eos de egipto (et ſi=
gna) q̄ patrata ſūt in egipto (et ꝑcepta oris eius)
Dico memētote hoꝝ vos q̄ eſtis Semen). i. imitato=
res fidei (abrahe ſui dei) ut ſicut abraham cuius ſemen
eſtis deū ſpūaliter queſiuit et ei in fide ſeruiuit ita ⁊ vos
facere debetis / vos dico etiā (filii iacob electi eius) quē
ſi imitamini luctādo ꝯtra vicia ⁊ ꝯtra carnē inter electos
dei ꝯnūerabimini. Et ne putes filios abrahe tm̄ eſſe in
vna gente ſcḋm carnē ait. Ipſe dn̄s deus nr̄ / in vniu=
ſa terra) habꝫ (iudicia ſua) in vniuſa terra ſūt iacob ⁊ iſ
rahel. i. fideles q̄b; iudicia ſuis manifeſtat ſꝫ nō alii gēti
q̄ xp̄iane. Memētote dico dei qꝛ ipſe. Memor fuit)
iplēdo ꝓmiſſa (teſtamēti ſui) noui duraturi i etnū i q̊ ꝓmit
titur hereditas etna (verbi ſui) etiā memor fuit (quod
mandauit in omēs generacōes) credētes in eū hoc eſt
verbū fidei. verbū euangelii quod extenditur in omes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

generationes ꝑ quo ſeruato redditur ꝓmiſſuȝ eternuȝ
q̄ꝺ p teſtamētū āte ſignificauit q̄ꝺ nō mādauit ſȝ ꝓmiſit
ꝓmiſſum eſt q accipere debemus mandatū q̄ꝺ hoc facē
debemus hoc eſt fides ut iuſtus ex fide viuat ⁊ huic fidei
ꝓmittitur hereditas. ¶ Memor fuit v̄bi. Quod diſ=
poſuit ad abrahā) cum ei dixit p memetipm iuraui q fe
ciſti rem hāc ⁊ cetera. ſeq̄tur / bn̄ dicā tibi ⁊ cetera (et iura
menti ſui ad iſaac) cū ait ad abrahaȝ in iſaac vocabitur
tibi ſemē. Et ſtatuit illud) v̄buȝ fidei de cultu v mus
dei (iacob in p̄cep tū) ad faciēdū ⁊ obſeruādum (et iſrl')
q̄ꝺ idē eſt q̄ꝺ iacob eiuſdē p̄cepti adimpleti mercedē
q̄ fidelibꝫ (et'na ⁊ inconmutabilis eit. Dicēs tibi dabo
terrā chanaā) figurā eterne (hēditatis) q̄ terra ꝓmiſ=
ſionis (funiculo) diſtribuēda erat in diuerſas partes.
Hanc terrā chanaā ꝓmiſit. Cum) il'i q̄bꝫ ꝓmiſit (eſ=
ſent numero breui) ⁊ ita breui q (pauciſſimi) q abra=
ham iſaac ⁊ iacob' tm̄ erant quoꝝ merito ꝓmitteretur
et erāt cū hoc aduene nō ciues terre ꝓmiſſiōis vn̄de q̄ſi
extranei ibi habitabāt. Et ptrāſiert de gente in gen=
tem) alterā / vn̄ abrahā exiuit de terra chaldeoꝝ ⁊ venit
in meſopotamiam ⁊ deinde in terram promiſſionis (et de
regno ad ꝑplm alterū) iuit in egiptū filꝰ yſaac de terra
chanaā peregrinatus ē. ¶ Qui ptrāſeūdo tot varias
gētes durare potuerīt q dn̄s. Nō ꝓmiſit hoiēȝ nocere
eis) notabili nocumēto (et corripuit ꝑ eis reges) q̄ vo=
lebant nocere ſicē pharaonē q̄ abſtulerat abrahe ſaram
et abimelech q̄ abſtulerat iſaac rebecham. ¶ Dicens.
Nolite tāgē xp̄os meos) .i. vnctos mea gr̄a (et in
ꝑplexis meis) cuiuſmōi erāt abrahā yſaac ⁊ iacob (no=
lite mali ꝯne agē) ¶ Narrās ꝑpha quō fcm̄ ſit q p̄dā
ſancti p̄res ptrāſiuerūt de gente in gētē ⁊ cetera ait.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et vocauit).i·iuſſit(ut famis eſſʒ ſup̄ terrā)p quā fa
mem(oīe ſuſtētamētū panis)p magna pte(otriuit)
et p hoc coacti ſūt in egiptū ire ⁊ ita ad aliā gēte trāſire
et p̄ceſſit eos ioſeph. ¶Vn̄ ſeq̄tur. Miſit āte eos)
iacob ⁊ filios eius(virū)ioſeph in egiptū qui(in fuit tū
venditus ē a fratrib; ſuis) Humiliauerūt)egiptij(in
cōpedib; pedes eius)ad accuſacōnē dn̄e ſue et(dolor)
de infamia(timor)de morte(ptrāſiuit aīam eius donec
veniēt)interp̄tacō ſomnij pharaonis q̄ fuit(verbū ei9)
ſic dicētis ⁊ dn̄i ſic inſpirāns·vn̄ ſeq̄t. Eloquiū dn̄i)
id ē ſpūs reuelās miſteria(igniuit cū)viuaciter excita-
uit ut futura dicēt· et q: ſomnia ita expoſuit(miſit rex)
pharao(et ſoluit eū)de vinculis q̄b; tenebat(p̄nceps)
ip̄e(pploꝝ)egipti(dimiſit eū)ex toto liberum.
Cognoſcēs aūt pharao p interp̄tacōʒ ſomnij ſui q᷑ io-
ſeph habēt ſpiritū dei. Cōſtituit eū dn̄m domus ſue et
p̄ncipē oīs poſſeſſiōis ſue) ¶Nō tm̄ ut habēt curaʒ
tpaliū ſʒ Vt erudiēt p̄ncipes eius ſicut ſemetip̄m)de
diuinis quoꝝ illi noticiā nō habēt(et ſenes eius prudē
tiā docēt)de hijs q̄ dei erant. Intrauit iſrahel)cū filijs
et familijs eoꝝ et hoc ad mādatū ioſeph ibi regnantis
ut poſſint ibi viuere tpe famis(et iacob accola fuit in e-
gipto)q̄ dicit terra cham filius noe p̄us habitauit·
Et ibi auxit dn̄s pp̄lm ſuū vehemēter)qm̄ ex ſeptua-
ginta homīb; ſexcētamilia armoꝝ eduxit(et firmauit
eū ſup inimicos eius)q᷑ tpe moyſi multis egiptijs edu
xit eos deus et illos multis modis affixit·
Propha narraturus q̄ fcā ſūt in egipto dicit· Conuti
pmiſit deus cor/egiptioꝝ ut odirēt)p inuidiā(populuʒ
iſrahel/⁊ dolū facerēt in ſuos eius)laborib; aggrauan
do ut luti et lateris operib; oppreſſi minuerētur ſui dei.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ad quoꝝ liberacōeʒ elegit deus miniſtros de q̄bꝫ ait.
Miſit moyſen ſuū ſuū) ad liberādū eos ad pharao=
nē ⁊ aſſociauit ei (aarō quē elegit) ad hoc miniſteriū.
Et poſuit in eis) ſcʒ moyſen ⁊ aarō legatis ſuis (vir=
tutē faciēdi miracula) minora ⁊ maiora (in terra egipti)
ad verba moyſi ⁊ aaron que ſequuntur.
Miſit tenebras) palpabiles (et obſcurauit tpus) ut
nullus cognoſceret aliū (et nō exacerbauit omes ſmōes
ſuos) qꝛ cū pharao penitētiā pmittebat deus remoue=
bat plagā et ſic dulcorabat ſmōes ſuos licʒ ſciret eos
futuros obſtinatos ⁊ duriſſimos. Conuertit aquas in
ſanguinē / et occidit piſces eoꝝ) Impleuit terrā eoꝝ ū
ranis) nō modo in locis exterioribꝫ ⁊ cōmunibꝫ ſʒ (in ſe=
cretis cubilibꝫ pharaonis ⁊ principū eius)
Dixit ⁊ venit cinomia) ſcʒ muſca canina (et cinifes)
q̄ intrabāt eis in oculos et hoc non in paucis locis ſʒ (in
omībꝫ finibꝫ eoꝝ) Poſuit pluuias eoꝝ cū grādine
et ignē comburentē) ſcʒ fulmina (in terra ipſorum)
Et pcuſſit grādine) et fulminibꝫ (vineas ⁊ ficulneas
eoꝝ / et contriuit lignū finiū eoꝝ) .ſ. arbores fructuoſas.
Dixit) id eſt voluit (et venit locuſta / et brucus) fetus
eius (cuius nō erat numerus) Et comedit) locuſta ⁊
brucus comedit (omnē herbā in terra eoꝝ / et comedit
omeʒ fructū terre eoꝝ) Et pcuſſit ome primogeni=
tum) tā hoīm q̄ aīaliū (in terra eoꝝ / et pmicias omniuʒ
frugū) ¶ Propheta exponēs bn̄ficia collata ppl'o iſrl' ait
Et eduxit filios iſrl' cū argēto ⁊ auro) qꝛ vaſa aurea
et argētea que ab egiptiis mutuauerāt pcepto dn̄i de=
portarūt (et nō erat in tribubꝫ eoꝝ infirmus) qđ valde
mirabile fuit qꝛ in tāta mltitudine nullus infirmaretur.
Et tunc ſcʒ poſt ſubmerſionem exercitus pharaonis.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Letata eſt egiptus)id eſt illi qui remanſerant quia inde iudei pfecti erāt et hoc(qꝛ timoꝛ eoꝝ incubuit ſup egiptios)ne redirēt iudei ꝛ reliquias egipti ↄſumerēt. Narrat bn̄ficia data illiſ poſtq̄ eduxit eoſ deuſ in deſ'to Expandit nubē in ptectōez eoꝝ)ne vrerent ab ar doꝛe ſolis(et ignē ut lucēt eiſ),ↄtra tenebraſ(p noctē) Petierunt carnes ꝛ venit coturnix)in maxia multitu dine(et māna deſcendēte de celo)aereo (ſaturauit eos) Diſrupit petrā ꝛ fluxerunt aque/abierūt in deſ'to lar= ga fluenta)que ſequebantur eos per deſertum.

Hec bn̄ficia non fecit eis deus p meritis eoꝝ· qꝛ ꝑplus rebellis fuit ꝛ murmurās ↄtra dn̄m ſꝫ. Nā memoꝛ fuit pmiſſionis quā fecerat abrahe fideli ſeruo ſuo)dicēs ti= bi dabo terrā hāc et in ſemine tuo bn̄dicentur oīes gen= tes. Et eduxit)poſt mortē moyſi de deſerto (populuꝫ ſuū)ſub ducatu ioſue in terrā pmiſſiōis (in exultacōne/ et electos ſuos in leticia),qꝛ murmuratoꝛes dn̄i furoꝛe pcuſſi interierūt. Et dedit illis regiōes gētiū vbi ha= bitabāt gētiles ciuitates· caſtra(et poſſeſſiōes laboꝛib⁹ alioꝝ acq̄ſitas poſſiderūt) Et hec bn̄ficia fecit eis de= us nō ut luxu defluāt vel pūerſa ſecuritate toꝛpeſcant ſed Vt iuſte) viuāt ſcd̄m mandata eius (et legis miſte ria diligenter intelligant.

Pſalmus· Cv· in quo monet ad geminā cōfeſſionē ſcꝫ laudis et peccatoris.

Confitemini domino cōfeſſione lau dis (quoniaꝫ bonus)et ſolus natura bonus· ſolus pfectus nō ſolū in ſe bonus ē ſꝫ diffuſiōe boītatis ſue ſup oīes creaturas/ vel ↄfitemini dn̄o peccā vīa ut cōſeq̄mini veniā quoniam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf